

lader bilen indgå i virksomhedsordningen, behandles bilen i virksomheden som et fuldt erhvervmæssigt aktiv. Det betyder, at der er fuldt fradrag for afskrivninger og øvrige driftsudgifter.

Der skal ikke foretages skattemæssig opgørelse af avance eller tab, så længe bilens benyttelse fortsat er blandet. Det forhold, at den blandet benyttede personbil udgår af virksomhedsordningen, udløser således i sig selv ikke nogen skattemæssig avanceopgørelse. Skattemæssig opgørelse af avance eller tab foretages først, når bilen afstås, eller såfremt den faktiske benyttelse forinden ændres til udelukkende privat benyttelse eller til udelukkende erhvervmæssig benyttelse.

Nedenstående eksempler illustrerer den uhensigtsmæssige måde, disse regler kan anvendes på:

I december år 1 købes en bil for 300.000 kr., og den indgår i virksomhedsordningen. Pr. 1/1 år 2 tages bilen ud af virksomhedsordningen. Ultimo år 3 sælges bilen til en pris, der svarer til den afskrevne værdi ultimo år 1 dvs. 225.000 kr. Den erhvervmæssige benyttelse er 10 pct.

I år 1 er der fuldt fradrag for afskrivninger (25 pct.) på bilens værdi. Dette modsvares dog af, at virksomhedens indkomst forhøjes med et beløb for værdi af fri bil for de måneder, bilen har været i ordningen dvs. 1 måned (december). I år 2 og år 3, hvor bilen ikke indgår i virksomhedsordningen, men fortsat benyttes både privat og erhvervmæssigt, kan virksomhedsejeren vælge enten at modtage refusion fra virksomheden for de faktiske udgifter til den erhvervmæssige benyttelse (inklusive afskrivninger) eller modtage refusion fra virksomheden i henhold til Ligningsrådets kilo-

metersatser. I begge tilfælde vil udgifterne være fradragsberettiget for virksomheden.

Hvis virksomhedsejeren vælger at modtage betaling efter Ligningsrådets satser, så vil der ved salget af bilen ske en fordeling af bilens værditab på de måneder/år, bilen har været respektive indenfor og udenfor virksomhedsordningen, og afskrivninger foretaget i virksomhedsordningen, der overstiger værdiforringelsen, vil blive genbeskattet. Der er altså ingen uhenigtsmæssigheder i lovgivningen i dette tilfælde.

Vælger virksomhedsejeren derimod at modtage refusion af de faktiske udgifter, så vil de »ekstra« afskrivninger ikke blive genbeskattet. Det vil særligt være tilfældet, hvis virksomhedsejeren vælger ikke at foretage afskrivninger i år 2 og 3. Kun 10 pct. af de afskrivninger, der foretages i år 2 og år 3, kan fradrages i henhold til den erhvervmæssige benyttelse. Derfor vil det være fordelagtigt at foretage afskrivninger på 25 pct. af bilens værdi i år 1 og herefter undlade at afskrive yderligere på bilen i perioden, hvor kun en del af afskrivningerne kan fradrages og afhænde bilen, når den faktiske værdiforringelse svarer til den nedskrevne værdi, hvilket typisk er efter ca. 2 fulde års ejertid.

Eksempel A og B illustrerer henholdsvis den nuværende situation, hvor udtagningen ikke betragtes som et salg og den foreslåede lovændring, hvor udtagningen betragtes som et salg. Det bemærkes, at de faktiske udgifter, som virksomhedsejeren får refusion for af virksomheden, ikke er medtaget i eksemplet, da de indgår i år 2 og år 3 i både eksempel A og B og hermed ikke har nogen betydning for forskellen mellem de to eksempler.

Eksempel A

Udtagningen fra virksomhedsordningen (VO) betragtes ikke som et salg.

Kr.	år 1 I VO	år 2 Udenfor VO	år 3 Udenfor VO	Sum
Købspris	300.000			
Afskrivning	-75.000	0	0	
Afskrivningssaldo (ult.)	225.000			
Salgspris			225.000	
Værdi af fri bil	6.250			
Årets ændrede skattegrundlag	-68.750	0	0	-68.750